

ავტორი: ფაუსტოელი

ჟანრი: პოეზია

გამოქვეყნების დრო: 2016-05-08 08:53:22

ტრა ტრე

რომ არ ამრეოდი, სუნთქვა დაგითვალე, მარტის ამინდებით,

ნისლებს აგაცილე, მთების გადაღმა და ვედარ აგიტანე,

სულში ჩაგიმარხე, გულზე დაგაბნიე სგელი გვირილები,

მაინც გიდალატე რადგან სიყვარული არ მწამს, ამისთანა.

რომ არ დამბნეოდი, შენი სურნელება თმებზე დაგიკრიფე,

ქარში მიგატოვე, კოცნა დაგამჩნიე, ადარ განგასხვავე,

სიობო შეგაჩიე, დამე გაგითიე, გელარ შეგიძელი,

ასე უჩველოდ, კფიქრობ ეს დღეები მალე გავასავით.

რომ არ დამეკარგე, ზეცა შეგილოცე რთული ხასიათით,

მხრები აგიჩეჩე, მინდვრებს ჩაგატარე, სიზმრად შეგიცხადე,

ვნება ჩამოგიხრჩვე, მცნება დაგირდვიც, გელარ დაგიწერე,

ასე უჩვეულოდ წავა, დამთავრდება მთელი წელიწადი.

რომ არ გამპარვოდი, მთვარე მოგისიე ცაზე ვარსკვლავებით,

სიტყვა შეგაწიე, მზერა შეგირჩინე, ოდნავ ალმაცერი,

დმერთი განგირისხე, შემოგისურვილე, წიგნში ჩაგატიე,

ვენა დავიჭერი, სისხლად გადაგისხი, ჯვარი გადაგწერე.

რომ არ მომკმდომოდი, ყველა მესაფლავის გავხდი, მესაფლავე,

კვირის წირვებიდან ძილში შეგაბრუნე ბევრჯერ ნამთვრალევმა,

სახლში გამოგაეტეკედლებს შეგათვისე, თავი შეგაძულე,

რადგან სიყვარული ახლა ერთხელ მაინც მთხოვოს მაგ თვალებმა.

რომ არ დამეწერა, გელარც წასაკითხად ვედარ მოიცლიდი,

როგორ ეცადე და რთული ხასიათის ვედარ ამიტანე,

რისი ერთგულება, როცა ყველაფერი ახლა ზედმეტია,

მაინც გიდალატე, რადგან სიყვარული, არ მწამს, ამისთანა.